

[Ole Henriksen]

Jeg skal til slut meddele, at vi ikke kan stemme for den dagsorden, som centrum-demokraterne har foreslået.

Jørgen Jensen (DKP):

Hvis de tre indlæg, vi har fået fra centrum-demokraterne, skulle være oplæg til en studiekreds om problemerne på arbejdspladsen, kunne man sige, at de var brugbare, fordi de afslører en total uvidenhed om, hvad der sker på arbejdsmarkedet. Man kan også sige, at de var så provokerende, at de kunne sætte en diskussion i gang. Når hr. Melchior siger, at de højtråbende mindretal tyranniserer, kunne jeg spørge, om det er centrum-demokraterne, der er det højtråbende mindretal både i denne sag og i andre sager, der har været fremme, hvor man har prøvet på at fiske noget goodwill ved at forstørre vanskeligheder og problemer, meneskene ikke rigtig forstår.

Når man taler om ændringer i arbejdsretsloven og de planlagte aktioner, altså henviser til, at man gav ret til, at man kunne tale om tingene på en arbejdsplads, inden der blev idømt bod, og så taler om, at det også gælder for planlagte aktioner, er det jo ikke rigtigt. Der er faldet masser af domme, hvor man har sagt, at dette var planlagt, og så fik man en dom.

Det samme gælder, når man taler om faglige møder, som om det, at man brugte ordet faglige møder, var noget, der fritog én for dom. Hvad er det dog for en uvidenhed? Det kan da være lige meget, om man kalder det fagligt møde eller man kalder det strejke eller noget andet. Arbejdsgiverne har såmænd dygtige jurister nok til at finde ud af, at arbejdet har været nedlagt.

Jeg vil godt spørge: har der været konflikter, der har været indbragt for arbejdsretten, hvor man ikke har fået bod, fordi man har brugt ordet faglige møder? Jeg vil gerne spørge forespørgerne: har der været sådanne tilfælde? Jeg er vidende om, at det har der ikke. Tværtimod er der også i disse dage indbragt sager om fagforeninger, som man kræver idømt bod, fordi man siger, aktionen var planlagt, det var ikke noget, der opstod spontant.

Jeg vil godt sige til hr. Palle Simonsen, der taler om politiske soldater: ja, hvis det er dem, der på arbejdspladserne med fare for at

miste deres arbejde forsvarer bl. a. de love, som vedtages herinde i folketinget, kan man godt tale om, at der er soldater på arbejdspladsen.

Nej, det, der lægges op til her, er, selv om man prøver på at pakke det ind og sige det lidt pænt, i virkeligheden et forsøg på at skabe berufsverbot eller sagt på en anden måde at legalisere det, arbejdsgiverne gør. For det, der finder sted i dag, er jo, at man forfølger dem, man kalder for aktive arbejdere, dem, som tør stå frem og tale deres egen og kollegernes sag. Tag Aktuelt i dag, hvor man skriver om vanskelighederne med at få valgt tillidsmænd rundt omkring, fordi det i den situation, vi befinder os i med arbejdsløshed, er ret vanskeligt at påtage sig sådan et job. Dem skulle vi hellere forsvare.

Hr. Erhard Jakobsen siger: jeg står med Georg Poulsen i hånden. Så vil jeg da godt spørge: hvad er det for en Georg Poulsen, han står med i hånden? Er det formanden for det forbund, der efter de tal, vi fik fra statsministeren, har over halvdelen af de ulovlige konflikter? For det er jo en kendsgerning, at det er Metalarbejderforbundet. Er det den formand, man har i hånden, og som man er enig med om, at man skal have de ulovlige konflikter? Eller er det den formand, som er kommet i klemme på grund af sin kapitulation her ved overenskomstafslutningen, og som ligesom skal have skabt sig et alibi for det, han har gjort over for medlemmerne ved at prøve på at klandre nogle andre?

Der blev læst noget op heroppe om, hvad der var sagt om, hvem der egentlig er arbejdsgiveren for de offentligt ansatte. Ja, hvem er det egentlig? Er det forældrene i børnehaverne, der har bestemt de nedskæringer, der er foretaget? Er det dem, der har bestemt, at de, der passer deres børn, ikke skal have så meget i løn? Er det den enlige mor, der ikke kan få passet sit barn, der er skyld i de vanskeligheder, som er i børneinstitutionerne? Er det den enlige mor, der bestemte, at vi skulle have et børnepasningscirkulære, som fratog hende retten til understøttelse, hvis hun ikke kunne få passet sit barn? Er det buspassagererne, der har bestemt, at en buschauffør skal køre i København for 36 kr. i timen og i provinsen for 32 kr. og 59 øre? Jeg tror ikke, der er nogen buspassagerer, som ønsker dette. Og man kunne fort-